

UZASADNIENIE

W dniu 28 czerwca 2019 roku do Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wpłynął pozew małoletniej M. P. (1) reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową E. S. o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego M. P. (2) wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 stycznia 2010 roku wydanym w sprawie sygn. akt IC 1784/09 na rzecz małoletniej, z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie, płatnych z góry do rąk matki E. S. jako ustawowej przedstawicielki, do dnia 5-tego każdego miesiąca oraz o zwrot połowy kosztów obozu sportowego (650 zł + 300 zł zjazdu i sprzęt narciarski), kosztów zabiegów laserowych (4x200 zł), okularów (550 zł), zawodów karate (520 zł), co daje kwotę łączną 1.480 zł.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, iż w dacie ostatniego orzekania o alimentach małoletnia M. P. (1) miała 2 lata. Matka powódki utrzymywała się wówczas z wynagrodzenia za pracę w kwocie 2.600 zł brutto miesięcznie. Poza małoletnią miała na utrzymaniu także syna. Aktualnie od 8 lat pozostaje w związku małżeńskim i posiada na utrzymaniu obok w/w jeszcze jednego syna. Prowadzi działalność gospodarczą - (...) i osiąga z tego tytułu dochód w kwocie ok. 4.000 zł miesięcznie, co stanowi jej jedyne źródło utrzymania.

W odpowiedzi na pozew z dnia 5 września 2019 roku pozwany M. P. (2) reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu zwrócił uwagę na okoliczność, iż w sprawie rozwodowej E. S. wносиła się o ustalenie alimentów na poziomie 1.200 zł, jednakże faktycznie zostały zasądzone alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie, czym w jego ocenie próbuje przerzucić koszty utrzymania dziecka w wysokości 2/3 na ojca małoletniej.

Jego zdaniem matka dziecka błędnie wskazała, iż jedynym źródłem dochodu są te z prowadzonej działalności gospodarczej, gdyż widnieje ona na stronie internetowej Centrum (...) jako jeden z lektorów, a co za tym idzie zajęcie to również wykonuje odpłatnie. Ponadto, jak wskazał, otrzymuje także alimenty na pozostałe dzieci, jak i świadczenie z programu rządowego 500+.

Jednocześnie pozwany oświadczył, że w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe, albowiem jest nie tylko zatrudniony w oparciu o umowę o pracę w wymiarze pełnego etatu, ale również prowadzi działalność gospodarczą jako kierowca taksówki, co pozwala mu uzyskać dochody na poziomie 4.000 zł miesięcznie. Cały dochód jest konsumowany przez miesięczne bieżące wydatki, tj. kredyt hipoteczny, gotówkowy, opłaty za telefon, telewizję, energię elektryczną, czynsz, paliwo, składki na ubezpieczenie, alimenty na powódkę oraz na drugie dziecko. Co więcej, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w wyroku z dnia 25 lipca 2017 roku, sygn. akt III RC 154/17 w sprawie alimentów na drugie dziecko ustalił, iż możliwości zarobkowe M. P. (2) wynoszą 3.800 zł miesięcznie. W ocenie pozwanego jego możliwości zarobkowe nie uległy od tego czasu zmianie, a wręcz z uwagi na jego stan zdrowia pogorszyły się.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2020r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim po rozpoznaniu na rozprawie sprawy z powództwa M. P. (1) reprezentowanej przez ustawową przedstawicielkę E. S. przeciwko M. P. (2) o podwyższenie alimentów

1. alimenty od pozwanego M. P. (2) na rzecz jego małoletniej córki M. P. (1) ostatnio ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 stycznia 2010 roku, w sprawie sygn. akt IC 1784/09 w kwocie po 600 złotych miesięcznie podwyższył do kwoty po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 28 czerwca 2019 roku, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z należności, pozostawiając bez zmian pozostałe dotychczasowe warunki płatności,

2. oddalił powództwo w pozostałej części,

3. nakazał pobrać od pozwanego M. P. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty oraz 20 (dwadzieścia) złotych za klauzulę wykonalności,

4. zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami,

5. nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawą tego rozstrzygnięcia były przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Małoletnia M. P. (1) urodzona w dniu (...) w P. jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego E. S. i M. P. (2).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 stycznia 2010 roku wydanym w sprawie sygn. akt I C 1784/09 Sąd ten rozwiązał przez rozwód związek małżeński M. P. (2) i E. P., nazwisko rodowe M., zawarty w dniu 23 czerwca 2007 roku w P. i wpisany do księgi małżeństw Urzędu Stanu Cywilnego w P. za numerem (...).

Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką stron M. P. (1) powierzył obojgu rodzicom ustalając miejsce pobytu dziecka w miejscu zamieszkania matki.

Obowiązkiem wychowania i utrzymania małoletniej córki stron Sąd obciążył oboje rodziców i w związku z tym zasądził od M. P. (2) na rzecz M. P. (1) kwotę po 600 zł miesięcznie tytułem alimentów, płatną z góry w terminie do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki E. P. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności.

W dacie ostatniego orzekania o alimentach małoletnia M. P. (1) miała niespełna 3 lata, uczęszczała do żłobka. Już w tamtym okresie była leczona alergologicznie, miała skazę białkową i często chorowała. Ojciec małoletniej pracował wówczas w Areszcie Śledczym w P. jako funkcjonariusz Służby Więziennej i otrzymywał z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 2.300 zł netto miesięcznie. Spłacał kredyty w łącznej kwocie po 500 zł miesięcznie. Matka małoletniej pracowała jako tłumacz oraz prowadziła własną działalność gospodarczą. Osiągała dochód w łącznej kwocie 2.500 zł miesięcznie.

Małoletnia M. P. (1) ma obecnie niespełna 13 lat, uczęszcza do szkoły podstawowej, na zajęcia językowe, gra na fortepianie, trenuje karate. Zdiagnozowano u niej astmę skrzelową. Ma ponadto problemy ze wzrokiem, w związku z czym nosi okulary. Leczy się dermatologicznie. Często wyjeżdża na obozy, treningi, wycieczki. Pozwany jest informowany o wszystkich kwestiach związanych z edukacją, zdrowiem i wypoczynkiem małoletniej powódki przez nią lub przez córkę. Miesięczne koszty jej utrzymania matka oszacowała na kwotę 1.900 zł miesięcznie.

Małoletnia jest zawodniczką klubu (...). Koszt treningów wynosi po 90 zł miesięcznie. W terminie od dnia 27 stycznia 2018 roku do dnia 2 lutego 2018 roku przebywała na obozie zimowym karate. Koszt obozu w kwocie 650 zł w całości pokryła matka. Córka pozwanego kilkakrotnie brała udział w zawodach, których koszty również pokryte zostały w całości przez matkę.

W okresie od dnia 6 lutego 2018 roku do dnia 19 kwietnia 2019 roku przeszła 4 zabiegi 4 serii naświetleń laserem CO₂ w celu korekty bolesnych blizn na plechach i na biodrze. Łączny koszt wyniósł 800 zł i został w całości pokryty przez E. S.. Ponadto dziecko pozostaje pod opieką Poradni (...)z rozpoznaniem astmy oskrzelowej.

M. P. (1) jest uczennicą (...) przy Szkole (...) w P. w klasie fortepianu. Odpłatność za zajęcia w roku szkolnym 2018/2019 wyniosła po 180 zł miesięcznie, tj. łącznie 1.800 zł za rok. Opłata ta była uiszczana każdorazowo przez matkę.

Odpłatność za zajęcia w szkole pływania wynosiła średnio ok. 80 zł miesięcznie. Zajęcia języka angielskiego to wydatek rzędu 300 zł miesięcznie. Kurs języka hiszpańskiego to natomiast wydatek w kwocie między 17 zł a 28 zł za zajęcia, w zależności od liczby osób. Kurs trwał w okresie od 5 grudnia 2019 roku do dnia 26 czerwca 2020 roku w wymiarze 1 razy po 1 godzinie lekcyjnej. Miesięczna opłata za kurs to kwota 69 zł. Kurs pt. (...)wyniósł w miesiącu grudniu 2019 roku kwotę 225 zł.

Wycieczka klasowa do K.kosztowała 440 zł i została opłacona również przez przedstawicielkę ustawową.

W kwietniu 2019 roku koszt badania i zakupu okularów wyniósł łącznie kwotę 555 zł. W marcu 2020 roku koszt ten wyniósł 605 zł.

Matka małoletniej E. S. ma 39 lat, z wykształcenia jest nauczycielem, nie była dotychczas karana sędownie za składanie fałszywych zeznań. W ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej współpracuje z Centrum (...). Osiąga łączny dochód na poziomie 4.000 zł miesięcznie. Otrzymuje także alimenty na małoletniego M. K. w kwocie po 800 zł miesięcznie. Jego ojciec pokrywa również połowę kosztów zajęć dodatkowych. Otrzymuje ponadto kwotę 2.000 zł z funduszu, 600 zł alimentów na małoletnią powódkę oraz świadczenie z programu rządowego 500+ na troje dzieci. Jej mąż jest zatrudniony w spółce (...) na stanowisku Kierownika (...) od dnia 4 listopada 2015 roku na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony a ponadto prowadzi własną działalność gospodarczą. Z tytułu zatrudnienia otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 5.500 zł brutto miesięcznie, tj. 3.966,07 zł netto miesięcznie. Za okres od dnia 1 czerwca 2019 roku do dnia 30 listopada 2019 roku osiągnął dochód z działalności gospodarczej w kwocie łącznej 3.487,49 zł.

W dniu 28 marca 2018 roku do Urzędu Skarbowego w P. wpłynęło zeznanie podatkowe ULG-1 E. S. za rok 2017, z którego wynikało, iż osiągnęła ona dochód w kwocie 368,19 zł.

W dniu 19 marca 2019 roku do Urzędu Skarbowego w P. wpłynęło zeznanie podatkowe PIT-36 E. S. za rok 2018, z którego wynikało, iż osiągnęła ona dochód w kwocie 31.973,97 zł.

Zapisy w księgach za rok 2019 roku dotyczące działalności gospodarczej pod nazwą (...) E. S. przedstawiały się następująco:

w styczniu 2019 roku przychód wyniósł 3.967,50 zł a wydatki 416,07 zł;

w lutym 2019 roku przychód wyniósł 2.897,50 zł a wydatki 349,52 zł;

w marcu 2019 roku przychód wyniósł 5.457,50 zł a wydatki 956,46 zł;

w kwietniu 2019 roku przychód wyniósł 5.252,50 zł a wydatki 416,57 zł;

w maju 2019 roku przychód wyniósł 5.615,00 zł a wydatki 153,98 zł;

w czerwcu 2019 roku przychód wyniósł 4.560,00 zł a wydatki 2.482,26 zł.

Łączna kwota przychodów za pierwsze półrocze 2019 roku wyniosła 27.750,00 zł a wydatki 4.774,86 zł. Za okres od dnia 1 czerwca 2019 roku do dnia 30 listopada 2019 roku dochód z działalności gospodarczej wyniósł łącznie kwotę 15.128,33 zł.

W grudniu 2019 roku E. S. dokonała spłaty pożyczki gotówkowej w kwocie 600 zł. Opłata za telefon służbowy zarejestrowany na prowadzoną przez nią działalność gospodarczą wyniosła 336,08 zł miesięcznie, za gaz 45,25 zł tytułem corocznego rozliczenia punktu poboru a za energię elektryczną 430,31 zł. Koszty utrzymania i eksploatacji nieruchomości i części wspólnych w Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...)(...)w P., pod którą podlega mieszkanie E. S. wyniosły na dzień 4 grudnia 2019 roku kwotę 942,67 zł.

W dacie ostatniego orzekania o alimentach był zatrudniony w Areszcie Śledczym i osiągał z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie ok. 2.600 zł miesięcznie. Stosunek pracy ustał wobec złożenia wypowiedzenia przez pozwanego z uwagi na trudny charakter pracy. Miał wówczas także problem z alkoholem. Z korporacji taksówkowej (...) odszedł z uwagi na zbyt niskie dochody. Był również zatrudniony jako kierowca busa (po Europie) i osiągał z tego tytułu dochód w kwocie ok. 2.500 zł miesięcznie, jednak charakter pracy nie pozwalał mu na częste bywanie w domu. W 2010 roku

uczestniczył w kolizji drogowej będąc pod wpływem alkoholu. Od daty orzeczenia o rozwodzie kilkakrotnie zmieniał pracę, gdyż poszukiwał takiej, dzięki której będzie mógł pokrywać wszystkie swoje zobowiązania.

Jest zatrudniony od dnia 14 stycznia 2019 roku na stanowisku pełnomocnika handlowego w firmie (...) T. J. z/s w P.. Osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 2.250 zł brutto, tj. 1.633,78 zł netto miesięcznie.

Od dnia 1 czerwca 2015 roku prowadzi także własną działalność gospodarczą. Korzysta z opodatkowania w formie karty podatkowej w związku z czym jest zwolniony z obowiązku prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych oraz wpłacania zaliczek na podatek dochodowy z tytułu prowadzonej działalności. Corocznie składa jedynie PIT-16A. Dochód z działalności w 2018 roku wyniósł średnio 3.800 zł miesięcznie i było to wówczas jedyne jego źródło utrzymania. Średnie dochody netto z działalności gospodarczej od stycznia 2019 roku wynoszą ok. 2.500 zł miesięcznie. Łączna kwota wszystkich osiągniętych dochodów to ok. 4.134 zł netto miesięcznie.

Od 2017 roku leczy się psychiatrycznie z powodu zaburzeń nastroju. Pozostaje także pod opieką Poradni (...) (...) i wymaga przewlekłego leczenia niedoczynności tarczycy - choroba H.. Posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, z którego wynika, że powinien pracować w warunkach pracy chronionej.

W dniu 11 czerwca 2010 roku przejął wszelkie zobowiązania kredytowe H. P. i M. P. (3) wynikające z umowy kredytowej a dotyczące mieszkaniowego kredytu hipotecznego na kwotę łączną 153.000 zł przeznaczonego na sfinansowanie zakupu lokalu mieszkalnego położonego w P., ul. (...). Rata kredytu wynosi 1.078,04 zł miesięcznie. Kredyt będzie spłacany przez okres 8 lat. Obok kredytu mieszkaniowego posiada także kredyt gotówkowy. Rata kredytu wynosi kwotę po 500 zł miesięcznie i będzie on spłacany przez okres 4 lat.

Pozwany jest właścicielem mieszkania w P. o pow. 44 m² oraz współwłaścicielem 21-letniego samochodu o wartości ok. 5.000 zł. Nie posiada żadnych oszczędności i nie jest w stanie partycypować w dodatkowych kosztach ok. 900 zł na wyjazd do córki.

Oплата za telewizję i internet wynosi łącznie 92 zł, a za telefon ok. 169,45 zł miesięcznie.

Na dzień 27 sierpnia 2018 roku zaległość tytułem alimentów wobec drugiej córki M. P. (4) nie została odnotowana, bowiem w sprawie sygn. akt (...) pozwany dokonuje regularnych wpłat w kwocie 400 zł tytułem alimentów oraz 61 zł tytułem opłaty egzekucyjnej. Terminowo dokonuje również opłaty składki na ubezpieczenie zdrowotne, której wysokość w 2019 roku wyniosła łącznie kwotę 2.396,24 zł.

O uczęszczaniu na zajęcia pozalekcyjne córki pozwany dowiedział się od niej. Jednakże o kosztach tych zajęć dowiadywał się już po fakcie ich uiszczenia, nie był uprzednio pytany o zdanie. O nauce języków dowiedział się natomiast z treści pozwu podobnie jak o tym, że córka nosi okulary. Do dnia 24 sierpnia 2017 roku nie widywał się z małoletnią a kontakt telefoniczny był utrudniony. Z matką dziecka nie miał żadnego kontaktu. W styczniu 2019 roku otrzymał wiadomość SMS z pytaniem czy dołoży się do obozu karate. Na obóz ten małoletnia nie pojechała z uwagi na termin wykonania zabiegów laserowych, które finalnie także się w tym czasie nie odbyły. Jeżeli ojciec dziecka nie miał możliwości finansowych do partycypowania w dodatkowych aktywnościach córki, starał się wspierać ją swoją osobą, np. zawiózł ją do lekarza do Ł..

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zgromadzony dotychczas w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w oparciu o dokumenty w postaci zaświadczenia o wysokości dochodu podatnika z Urzędu Skarbowego, informacji z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wydruku z (...), zaświadczenia o dochodach, bilansu firmy, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, zapisów księgowych, potwierdzeń wykonania transakcji, wydruków, potwierdzeń wpłat, faktury VAT, umów-zleceń, umowy o świadczenie usług edukacyjnych, potwierdzenia pobytu, zaświadczeń lekarskich, zestawień opłat, informacji o kosztach utrzymania nieruchomości.

Stan faktyczny został ustalony również w oparciu o osobowe źródła dowodowe w postaci przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki - E. S. oraz pozwanego M. P. (2).

Dowodom tym Sąd dał wiarę w zakresie takim, w jakim korespondowały ze sobą wzajemnie tworząc spójną, logiczną całość.

Mając takie ustalenia Sąd zważył, iż powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej powódki stanowi art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana w rozumieniu wyżej wskazanego przepisu musi być istotna i polegać na istotnym zmniejszeniu możliwości zarobkowych zobowiązanego lub istotnym zwiększeniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Ustalenie zmiany tych stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi.

Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznacza regulacja art. 135 k.r.o. stosownie do której wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości majątkowych zobowiązanego.

Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymaga porównania więc stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku ustalającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu lub też obniżeniu.

Różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp. co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków /zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia (\ 1 czerwca 1965 roku, I CZ 135/64, niepubl./

Obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania i wychowania dziecka i obciąża oboje rodziców. Dostarczanie środków utrzymania polega na zaspokojeniu bieżących potrzeb osoby uprawnionej takich jak: wyżywienie, mieszkanie, odzież, leczenie. W przypadku środków wychowania, chodzi w głównej mierze o zaspokojenie potrzeb edukacyjnych i kulturowych. Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka ustaje dopiero, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową.

Zgodnie z tezą IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku w sprawie sygn. akt III CZP 91/86, rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokajania zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) a według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Pamiętać należy, jak to wynika, z przytoczonej uchwały, że każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia, zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jaki i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło tych potrzeb, które są przejawem zbytku a wyłącznie potrzeb usprawiedliwionych.

Reasumując, od daty ostatniego ustalania alimentów, co miało miejsce w sprawie rozwodowej w styczniu 2010 roku minęło ponad 10 lat. Małoletnia M. P. (1) miała wówczas niespełna 3 lata, uczęszczała do żłobka. Aktualnie ma niemal 13 lat, jest uczennicą szkoły podstawowej. Uczęszcza na liczne zajęcia pozalekcyjne, tj. nauka języka angielskiego, hiszpańskiego, nauka gry na fortepianie. Trenuje również pływanie jak i karate, w związku z czym uczestniczy w

zawodach, wyjazdach oraz obozach. Powyższe generuje znaczne koszty jej utrzymania, które niemal w całości obciążają powódkę, gdyż zasądzona kwota po 600 zł miesięcznie nie jest wystarczająca na pokrycie chociażby części w/w wydatków.

Sąd po zapoznaniu się z całokształtem zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego doszedł do przekonania, że żądanie podwyższenia alimentów jest uzasadnione. Od daty ustalenia alimentów minęło ponad 10 lat. Niewątpliwie w tym czasie potrzeby małoletniej powódki uległy zmianie, co wiąże się chociażby z naturalnym rozwojem dziecka. Inne są bowiem koszty utrzymania 3-letniego dziecka a inne nastolatka. Dlatego też mając na uwadze tak znaczny upływ czasu, alimenty te należało podwyższyć.

Jak wskazano powyżej, przy ustalaniu wysokości alimentów Sąd bierze pod uwagę usprawiedliwione potrzeby małoletniego zobowiązanego, tj. nie tylko wyżywienie, zakup odzieży i obuwia, kosztów związanych ze szkołą, dojazdami, udziału w kosztach zamieszkania, ale również i dodatkowe zajęcia i aktywności edukacyjne czy też wypoczynek.

Odnosząc się do sytuacji finansowej i możliwości zarobkowych zobowiązanego M. P. (2), w ocenie Sądu żądanie podwyższenia alimentów z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie, tj. o 50% jest jak najbardziej akceptowalne, dlatego też powództwo do tej kwoty zostało uwzględnione. W pozostałym zakresie natomiast powództwo zostało oddalone jako nieuzasadnione.

Zważyć należy, że pozwany w pierwszej kolejności winien zaspokoić potrzeby małoletnich dzieci a dopiero potem potrzeby własne. W sprawach dotyczących obowiązku alimentacyjnego, zobowiązany do alimentacji winien mieć świadomość, że wiedzie ono prym pośród innych zobowiązań. W związku z powyższym nie sposób uznać, aby zobowiązania finansowe M. P. (2) w postaci spłaty rat kredytów czy pożyczek były argumentem przemawiającym za pozostawieniem kwoty alimentów na dotychczasowym poziomie.

Podkreślić należy również, iż pozostałą część usprawiedliwionych potrzeb powódki pokrywać będzie z własnych dochodów jej matka, która także obciążona jest obowiązkiem alimentacyjnym i która dotychczas, co wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, obowiązki swe wykonywała także poprzez osobiste starania.

Z uwagi na okoliczność, iż pozwany M. P. (2) przegrał proces w części, Sąd obciążył pozwanego od kwoty, od której została wyliczona opłata podwyższonych alimentów, w związku z czym w pkt 2 wyroku nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł tytułem nieuiszczonej opłaty oraz kwotę 20 zł stanowiącą opłatę za wydanie klauzuli wykonalności.

Zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. tutejszy Sąd nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Powyższy wyrok zaskarżył pozwany za pośrednictwem swojego pełnomocnika w zakresie punktu 1 i 5.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. Istotne naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na wynik sprawy w postaci:

1. art. 233 § 1 kpc poprzez dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób wybiórczy, bez jego wszechstronnego rozważenia w oparciu o zasady logiki i doświadczenia życiowego oraz przez dokonanie sprzecznych z treścią zebranego materiału dowodowego ustaleń, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, iż możliwości zarobkowe i majątkowe Pozwanego pozwalają na podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej Powódki z kwoty 600,- zł do 900 zł miesięcznie, tj. o kwotę 300 zł.

II. Naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci:

art. 135 § 1 Krio - poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie, co doprowadziło do przyjęcia przez Sąd, że zarobkowe i majątkowe możliwości Pozwanego uzasadniają podwyższenie alimentów do kwoty dochodzonej pozwem tj. 900,- zł miesięcznie.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy dodatkowo ustalił:

Pozwany M. P. (2) w dniu 18 listopada 2020r. doznał wypadku w pracy w wyniku czego doznał złamania kości stopy. Po konsultacji lekarskiej w dniu wypadku i leczeniu szpitalnym w dniach 1 grudnia -4 grudnia 2020r. zespolono złamania dwoma śrubami. Pozwany pozostaje na zwolnieniu lekarskim do 12 lutego 2021r. Rokowania co do stanu zdrowia w tym zakresie są niepewne.

Dowód: - karty informacyjne k. 238-239

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jedynie w części odnosi zamierzony skutek i to tylko z uwagi na okoliczności zaistniałe po wydaniu orzeczenia przez Sąd I instancji.

Co do zasady Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne czyniąc je podstawą swojego rozstrzygnięcia.

Wbrew zarzutom zawartym w apelacji Sąd I instancji szczegółowo ustalił, wszystkie okoliczności faktyczne i trafnie wskazał, iż od czasu ostatniego orzeczenia o alimentach doszło do istotnej zmiany okoliczności w rozumieniu art. 138 krio które uzasadniałyby konieczność aktualizacji obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletniej powódki. Także ocena dowodów dokonana przez Sąd mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów, a zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. zawarty w apelacji stanowi jedynie nieuprawnioną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji.

W przypadku zobowiązań alimentacyjnych przyjmuje się, że zarówno potrzeby uprawnionego do alimentów jak i możliwości zobowiązanego do ich świadczenia z biegiem czasu ulegają zmianie tym samym może ulegać zmianie także wysokość alimentów. Do stwierdzenia zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 krio należy brać pod uwagę czy istotnie warunki i możliwości mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpując te przesłanki w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego.

Odnosząc powyższe rozważania do niniejszej sprawy podkreślić należy - na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy - iż ostatnie orzeczenie o alimentach zapadło w 2010r. a zatem ponad 9 lat przed wszczęciem niniejszego postępowania. W tamtym czasie alimenty zostały ukształtowane przez Sąd Okręgowy na rzecz prawie 3 letniego dziecka na stosunkowo wysokim poziomie 600 zł miesięcznie (M. P. (2) zaakceptował to rozstrzygnięcie) i od tamtej pory nie były one podnoszone. Jest zatem oczywistym, że co prawda sam upływ czasu nie wskazuje automatycznie na zmianę stosunków niemniej jednak w niniejszej sprawie nie chodzi o rok czy też dwa lata od poprzedniego orzeczenia o alimentach. Odległość czasowa wynosi bowiem prawie 10 lat. Przez ten okres jest bezspornym, iż same procesy inflacyjne spowodowały spadek realnej wartości zasądzonych alimentów o przynajmniej 15%.

Nie tylko jednak naturalne procesy inflacyjne spowodowały konieczność podwyższenia alimentów gdyż jest powszechnie wiadomym, iż naturalny rozwój dzieci pociąga za sobą wzrost ich usprawiedliwionych potrzeb tak bytowych jak i edukacyjnych. Wzrost tych potrzeb jest u małoletniej powódki aż nad wyraz widoczny. Małoletnia bowiem uczęszcza na szereg zajęć dodatkowych, bierze udział w różnego rodzaju zawodach sportowych, chodzi do szkoły muzycznej dodatkowo korzysta z różnego rodzaju korepetycji co także generuje dodatkowe koszty. Małoletnia ma prawo rozwijać swoje szerokie zainteresowania i realizować swoje pasje. Rolą rodziców jest zapewnienie dziecku możliwości realizacji jego potrzeb i to tak edukacyjnych jak i pozaedukacyjnych związanych z realizacją marzeń i

zainteresowań. Nie należy także zapominać o kosztach związanych z leczeniem powódki która nosi okulary oraz leczy się alergologicznie.

Z zestawienia ponoszonych wydatków na małoletnią złożonego na etapie postępowania apelacyjnego przez matkę małoletniej wynika, iż stałe miesięczne koszty utrzymania małoletniej to kwota prawie 2.000 zł do tego dochodzą koszty całoroczne ponoszone w ciągu roku około 8.000 zł co daje około 650 zł miesięcznie. Łącznie daje to kwotę około 2.650 zł miesięcznie.

Nawet gdyby uznać część z tych wydatków jako nie znajdujące należytego usprawiedliwienia to i tak nie ulega żadnej wątpliwości, iż ze strony małoletniej jej potrzeby znacznie wzrosły w stosunku do tych realiów w jakich orzekł sąd rozwodowy. Należy także zwrócić uwagę, iż w realiach 2010r. pozwany zarabiał około 2.600 zł mając zadłużenie w kwocie około 500 zł miesięcznie zgodził się w istocie (nie odwołując się od wyroku) płacić stosunkowo wysokie alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie. Tak ustalone pierwotnie alimenty są w istocie bazą do dalszych zmian alimentów i swoistym punktem odniesienia czego zdaje się nie dostrzegać pozwany. Przy czym nie można zapominać, że granicą dla nawet usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentów są możliwości majątkowe i zarobkowe osoby zobowiązanej.

Pozwany zaś w apelacji argumentuje, iż spłaca kredyt hipoteczny w kwocie ponad 1000 zł miesięcznie. Niemniej jednak nie można zapominać o tym, iż kredyt ten został przez pozwanego zaciągnięty w 2010r. kilka miesięcy po rozwodzie. Pozwany wówczas przecież zarabiał niespełna 2.600 zł miesięcznie i miał obowiązek płacenia alimentów w kwocie po 600 zł wynikający z wyroku rozwodowego. Zaciągając wówczas to wieloletnie zobowiązanie musiał sobie zdawać sprawę z ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Skoro zaciągnął takie zobowiązanie to ocenił, że stać go będzie na jego spłatę przy ówczesnym wynagrodzeniu.

Obecnie sytuacja pozwanego się zmieniła gdyż wykorzystując swoje możliwości zarobkowe jest w stanie osiągnąć dochód w kwocie około 4.100 zł miesięcznie czyli ponad 50% więcej niż w realiach 2010r. Skoro zatem ponad 10 lat temu pozwany ocenił swoją sytuację jako dającą mu możliwość spłaty kredytu hipotecznego, to także obecnie gdy zarabia ponad 50% więcej okoliczność spłaty tego kredytu nie może w sposób szczególny wpływać na jego możliwości wywiązywania się z podwyższonego obowiązku alimentacyjnego. Jeśli się przy tym uwzględni fakt, iż ciąży na nim ponadto zobowiązanie alimentacyjne na drugie dziecko w kwocie 400 zł miesięcznie to wydaje się, że alimenty podwyższone do kwoty po 900 zł miesięcznie były adekwatne do ówczesnej sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanego.

Ostatnio jednak sytuacja pozwanego uległa zmianie gdyż uległ wypadkowi i stał się przynajmniej przez jakich czas niezdolny do pracy. Dlatego też alimenty podwyższone przez Sąd Rejonowy do kwoty po 900 zł miesięcznie Sąd obniżył do kwoty po 800 zł miesięcznie poczynając od miesiąca następującego po wypadku tj. od 1 grudnia 2020r. mając przy tym na uwadze fakt, iż schorzenie pozwanego ma charakter przejściowy i ograniczający w pewnym zakresie możliwości zarobkowe pozwanego. Gdyby bowiem okazało się, że pozwany w związku ze swoim schorzeniem nie będzie miał możliwości prowadzić działalności gospodarczej którą prowadził dotychczas albowiem zostanie orzeczona niezdolność do pracy co ograniczy jego możliwości zarobkowe z uwagi na stan zdrowia to może to prowadzić w przyszłości do dalszego ograniczenia obowiązku alimentacyjnego jako przekraczającego możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

Na chwilę obecną należy schorzenie pozwanego traktować jako noszące charakter przejściowy, a przez to mające ograniczony wpływ na wysokość alimentów.

Reasumując nie doszło do naruszenia art. 138 krio poprzez podwyższenie alimentów, także art. 135 krio wbrew zarzutom apelacji nie został naruszony gdyż Sąd I instancji w sposób należyty ocenił możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego na które w obecnej chwili musiał patrzeć jednak przez pryzmat art. 138 krio nie tracąc z pola widzenia wysokości alimentów ustalonych w 2010r. oraz konfrontując je ze zwiększonymi potrzebami dziecka.

Powyższe okoliczności były podstawą do zmiany zaskarżonego wyroku jak w pkt 1, a to na podstawie art. 386§ 1 k.p.c.

Dalej idąca apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna a to na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art.100 k.p.c.

Jarosław Gołębiowski Stanisław Łęgosz Dariusz Mizera